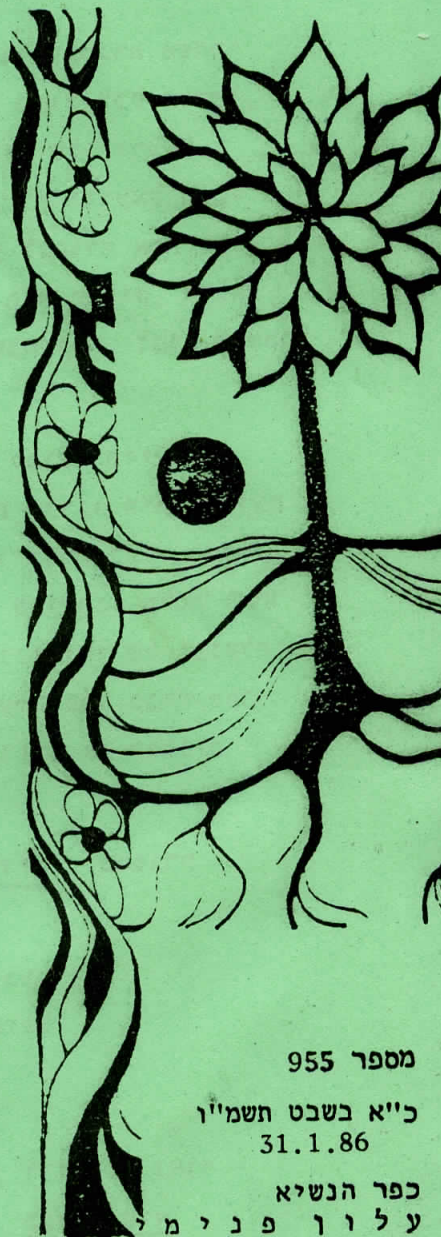

דברי הכפר

ה'כן
למדו?

מספר 955

כ"א בשבט תשמ"ו
31.1.86

כפר הנשיא
ע ל ו נ פ נ י מ

אליפות "הפועל" בכביש אל ארזים.

קבוצת הנערים שלנו, "הפועל" כפר הנשיא, הגיעה בשבת שעברה, ט"ו בשבט, למעמד מכובד ורציני, במסגרת משחקי חצי ורבע גמר ארצי באליפות "הפועל" לנוער. המעמד כשלעצמו מכובד וכמדומני זאת הפעם הראשונה שקבוצה מהגליל העליון זוכה לר. את המצווה לטעת בט"ו בשבט קיימו החבר'ה ע"י נטיעת הרכה סלים באולמה המפואר של גבת.

המשחקים (שניים במספר) היו מרתקים ביותר. המשחק הראשון במסגרת משחקי חצי הגמר היה נגד נבחרת הנערים של עמק יזרעאל. המשחק היה שקול לכל אורכו, כאשר לוח התוצאות מתנדנד לו פעם לטובתנו ופעם לטובת הענקים של יזרעאל. שיאו של המשחק הגיע כאשר מספר דקות לסיום המשחק הובילו נערי יזרעאל בית-רון של 11 נקודות. יתרון זה צומצם ודקה לסיום המשחק הגיע לנקודה אחת לטובת היריב. קליעת סל של שלוש נקודות ע"י אייל ברקן, שאגב היה מכריק, העלתה אותנו ליתרון של נקודה. את תוצאת המשחק 70:74 חתם הקטן שבחבורה, זמר, שהשתחל בין רגלי הענקים והשחיל את הכדור לסל.

המשחק השני היה במסגרת גמר צפון, משחק אשר קבע איזו קבוצה תייצג את צפון הארץ (מחדרה צפונה) במסגרת אליפות "הפועל". המתמודדת נגדנו היתה קבוצת "דגניה", שהיא ע"פ הבנתי הקבוצה של עמק הירדן. קבוצה זו גברה לפני המשחק איתנו על נבחרת נהריה המצויינת בנקודה אחת, לאחר הארכה. קבוצתנו עלתה לאחר הפסקה של 15 דקות בלבד - עייפים אך נחושים בדעתם לנצח. בניצוחו של יענקלה המאמן הפגינו נערינו כדורסל מעולם אחר ולימדו את נערי העמק פרק בבית-ספר לכדורסל. במשחק אשר השתתפו בו כל שחקני הקבוצה הביסו נערינו את הסגנית בצפון הארץ ללא כל קושי.

נאחל הצלחה לבחורים המשחקים ב-8 בפברואר - כגמר הארצי - במסגרת אליפות "הפועל".

כתבנו בצפון
אורי שובל

"הנפשות הפועלות" -

דרנר, אנפיר, יוחאי, דוד ת., נאור -

כפר הנשיא

אייל, יניב, ירון - ראש-פינה

זמר, אסיף - גדות

אודי - חצור

המאמן: יענקלה
המנהל: יעקב דדוש

את הגליון הזה
ערכה: אנגה
עיטרה: מיכל דדוש
הדפיסה: רות גלעד

מזכ טוב

ל י ו ם - ה ו ל ד ת

2.2. ליטל עמר

3.2. מירנדה שטרובל

גב' הילדה ברק

ענבר הרמן (נכדה של ריפקינד)

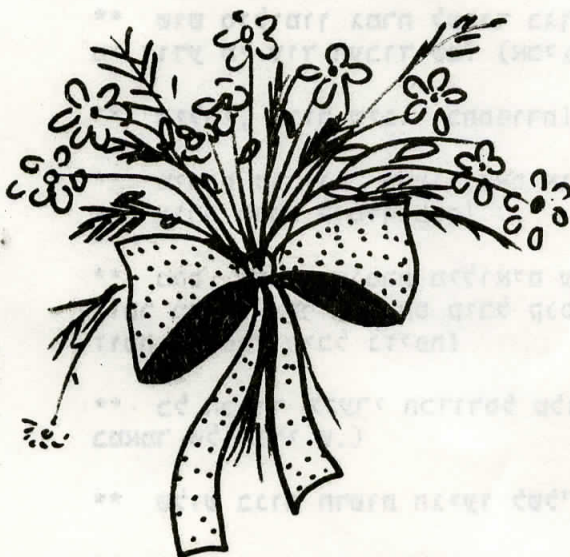
4.2. בוב ויניו

ל י ו ם - נ י ש ו א י ן

6.2. הילרי ויופי אפרוט

5.2. רותי ליפשיץ

איה פרחי (נכדה של וטרמן)

6.2. איליין איסטון

טל פק

7.2. יונתן פרס

8.2. אלכס וינקלר

לירון גליק

נופר כהן (נכדה של מרכס)

אור-משה פרחי (נכד של וטרמן)

* * * * *

זיהוי בגדים

יתקיים במחסן הבגדים

ביום א', 2 בפברואר

בשעות 19.00-17.00

להתראות

עובדות המחסן

תודה !

מעל דפי "דברי הכפר" אני רוצה להודות בשם

צוות הלול לילדי כיתה ז' ולמתנדבים מכיתה

ו' על עזרתכם הרבה בהעברת העופות -

ומקווים לראותכם שוב בעתיד!

יעקב דרוש

מה נשאל?

הלו, הלו חברים! זה כבר אתגר - איך אפשר לגלות מה נשמע...

** האולפן הסתיים (יעל תכתוב ב"דברי" בשבוע הבא)

** בליל שבת אנו מארחים קבוצה קטנה של אנשי פרלמנט מאוסטרליה, שיבקרו במועדון אחרי ארוחת הערב וישוחחו עם "אוסטרלים" שלנו על כוס קפה.

** "השלוחה" עוברת השבוע. עוברים משרדים ובית היציקה וכ-60 פועלים. ההעברה כולה תושלם עד אמצע פברואר. מופתי ואוסי הם הנציגים במפעל החדש.

** השבוע ילדי ביה"ס מתכננים לנסוע למועדון קשישים בקרית-שמונה.

** באבוקדו: ויקטור מוסר שגמרנו את קטיף הפוארטה להשנה. עכשיו משפצים את מערכת ההשקיה לקראת עונת הקיץ. ממתינים לקטיף הזנים האחרים. בהצלחה!

** שוש סולומון גמרה לעבוד בגן שקד אחרי שנים רבות. דנה נכנסה לעבוד שם. מי יודע מי עוד תעבוד שם? (אביגיל, בינתיים)

** הילרי, איזה שינוי בתספורת! האם את סיפרת את דב קולט?

** מירית קוניגס, שמענו שאת אוספת שקלים חדשים ובלעת אחד מהם השבוע. אנג'לי, זאת צורה חדשה לאסוף כסף!

** מקס, שמענו שגמרת מילואים עם משפט, כי העלבת את המפקד בנוכחות עדים. יותר מאוחר אמרו, שמקס קיבל קנס של 30 ש"ח. הוא עירער על זה ולבסוף הוא זוכה והמפקד קיבל נזיפה!

** כל הכבוד לבערי הכדורסל שלנו שניצחו השבוע ועולים לגמר הארצי (פרטים במאמר של אורי ש.).

** שלוש בנות חדשות הגיעו לשל"ת - אפרת (בת יגור), יפה ואורנה (מנהריה).

** ילדי הבר-מצווה ממשיכים בפעולתם, לוקחים עוגות לחברים בגיל 60 והשבוע נסעו למשמר הגבול והביאו עוגות לחיילים.

** נוסעים - חוזרים:

נסיעה טובה לאוסי (ובהצלחה!) שבוע שנוסע שוודיה בענייני ה פעל החדש. ברוכה הבאה - לאסתר סולומון. בונדאי יש לך הרבה סיפורים על דרום-אפריקה. גם ניק, בן מאומץ של משפ. סולומון, חזר השבוע נכיקור הורים באנגליה.

** רוב החולים מתקדמים יפה.

רותי גדליזון חזרה הביתה ונשארת בשמירת הריון; דייב לוי חזר הביתה; פרנק מטייל קצת כל יום בסביבה; גב' ברמן חזרה לחדרה ומבריאה לאט לאט; יוחנן נשאר לשמור על ביה"ח רמב"ם. מחכים לחזרתך הביתה בקרוב!

שבת שלום - שבוע טוב
ב ט ע

מה' - משק חי וצומח.

מאז הפעם האחרונה שכתבתי מדור זה, נאזן המים השתפר קצת - היו הרבה ימי גשם, אבל כמותית המצב עדיין חמור!

לפני שבוע בסעתי לאילת ובאיזור הדרום ראיתי את התוצאות של הבצורת: אלפי דונמים של שדות חיטה, אשר נראים כאילו לא ראו מים בחיים שלהם. אני לא יודע מה ייצא מזה, אבל יכול לא יהיה.

אצלנו בכפר דנים כתוכנית השקעות לענפי החקלאות. מרכזי ענפים נכנסים למשרד של מיכאל ד. עם חיוך גדול ורשימות של בקשות לכלים חדשים. מיכאל מגיש להם קפה והרי מגיש להם פתק: "תסתדר עם מה שיש לך". עם כל זה יש השקעות שהן כל-כך כדאיות שאפילו במצב הקיים יאושרו. לדוגמא:

1. ענף כותנה-בית מבקש לקנות מחשב למרסס 18 מטר שלו. זהו מכשיר שמודד את מהירות ההתקדמות של הטרקטור תוך כדי ריסוס ומתקן את לחץ הריסוס בהתאם. התוצאה היא שמרססים בדיוק את כמות החומר הנדרש ופירוש הדבר - מניעת בזבז חומרים. מחיר החומרים היום הוא כל-כך גבוה, שכל חיסכון שווה הרבה כסף.

2. ענף החולה ביקש כלי ששמו בישראל מולטיטילר. זהו כלי חכם מאוד המכיל משתת ומתחחת, המסוגלת לתחח לעומק של 30 ס"מ. שימוש בו ימנע את הצורך במשתת, בחריש, בהחלקה ובדסקוס וסימון! במלים אחרות, כל העיבודים הכבדים, שנעשו עד כה במספר פעולות וכלים, יבוצעו ע"י המולטיטילר בפעולה אחת ויחסכו בשעות טרקטורים וכוח-אדם.

ועכשיו לנושא אחר - מה חדש בלול?

כל מי שאכל בכפר הנשיא ושם לב לתפריט השבועי: יום א' - עוף, יום ב' - עוף, יום ג' - שניצל וכו'... יכול לנחש שיש עודף של עוף בארץ ושהעוף יחסית זול. אלה חדשות טובות לאנג'י, אבל פחות טובות לג'וני הרמץ.

הלול פועל על יסוד נתינת מיכסות - קובעים לנו כמה טון מותר לנו לגדל לשנה - ומעבר לזה אסור. המיכסה שלנו היא כ-600 טון, כאשר ג'וני אומר שיש לנו מספיק מקום ל-700 טון. פירוש הדבר שבניינים עומדים ריקים, דבר הפוגע ברווחיות הענף (ראה גם כתבתו של לך ו.). המצב בכל האיזור דומה.

הפיתרון החדש הוא גידול ברברים! (ניסיתי לברר מה זה באנגלית ואפילו ג'וני לא יודע. מי שידוע שיתקשר אלי למס. טלפון 583).

הגידול של הברברים דומה מאוד לזה של עופות. המוצר היועד ליצוא לצרפת והמחיר המשוער הוא 5 סנט לקילו. בכון שזה פחות בהרבה משמקבלים עבור עוף - 20 סנט לקילו - אבל צריך לזכור שהאלטרנטיבה היא להשאיר לולים ריקים. ג'וני מוסיף שממילא יש תקופות שקטות בלול, כאשר הצוות לא מנוצל עד הסוף, והוא מתכוון להוסיף את הגידול של הברברים, בלי להוסיף כוח-אדם. שאלתי את ג'וני את השאלה הכי חשובה והתשובה שלו הייתה צפויה - "כן, משלוחים עדיין יהיו גם בברברים".

להתראות בשתיים לפנות בוקר.

ר ו י ב.

ההר געש בחצרנו האחורית.

לחברנו טומי עמית שטחי התעניינות רבים. על פעילותו בתחום הארכיאולוגיה אין צורך להרחיב את הדיבור, ומהדרכתו המקצועית בטיולים נהנינו לא פעם, אבל כפי שהוא מעיד על עצמו: "אין לי שום חינוך מסודר או תואר פורמלי".

לפני מספר שנים התחיל להתעניין גם בגיאולוגיה, וכדרכו למד את הנושא ב-סודיות. הוא השלים שני קורסים באוניברסיטה הפתוחה וכרגע שוקד על השלישי, למתקדמים. במסגרת הקורס היה עליו להכין עבודת מחקר עצמאית בנושא כלשהו.

טומי רצה לחקור את איזור הבזלת של חבל כורזים, והתחיל לאסוף חומר על הרי-געש. בסיוורים בסביבה בדק את המיבנה הגיאולוגי של גבעות שונות, וביניהן גם תל-רומן.

להפתעתו הרבה מצא, כי הנתונים של תל-רומן התאימו למיבנה של הרי-געש, כפי שכתוב בספר. בהיסוס מה פנה לאחד המומחים הארציים בנושא. זה הגיע, בדק ואישר: אכן, אין ספק, תל-רומן הוא הרי-געש כבוי שגילו אחד וחצי מליון שנה.

"ידענו" כל השנים שהרי הרכס מולנו בגולן אכן הרי-געש הם ושאבני הבזלת בסביבתנו נזרקו הנה בהתפרצות אדירה בימי בראשית. לאור תגליתו של טומי יצטרכו המדענים אולי לשנות את התיאוריה!

אבל טומי אמר, לא לדאוג. אין סכנה מיידית של התפרצות מחודשת. אולי בעוד כמה אלפי שנים....

ועכשיו, כמו ל"נסיון הקטן", יש לנו הרי-געש על סף ביתנו.

אלה

רעיון פנטסטי

איחרתי להגיע ל"דברי הכפר" לפני שבוע עם כמה מלים על "שבוע הסבים והסבתות". רעיון פנטסטי!...

כל-כך נהנינו, כל מי שהזמין ילדים, הגיע לכיתות ולקבלת-שבת.

ילדים - אתם נהדרים (אבל, כמובן, לא תמיד טובים). אנו אוהבים אתכם. תמשיכו עם רעיונות כאלה וניהנה בהמשך חיינו פה ביחד.

קבלו את המלים כברכת הרבה חברים, שביקשו ממני לכתוב.

שלכם - נטע

עוף הגליל

בימים אלה נתקבלה אצלנו חוברת - דו"ח לשנת תשמ"ה על המפעלים האזוריים בגליל העליון. מתוכה אנו מביאים את המאמר הבא, בקי-צורים מסוימים.

משחטת "עוף הגליל" נוסדה בשנת 1961 באיזור התעשייה קרית-שמונה ותוכננה לשחוט 3,000 עופות ליום, שנחשבה לכמות גדולה בתקופה ההיא.

בשנת 1977 פתחנו את המפעל החדש שהוקם לשרת 25 משקים באיזור הגליל העליון וצפון רמת הגולן. המפעל החדש תוכנן לתפוקה של 22,000 עופות ליום, כמות שסיפקה את הצרכים של האיזור. בתוך חמש שנים הוחלף הציוד לציוד המאפשר עבודה במהירות גבוהה, שנותן הספק של 35,000 עופות ליום עבודה רגיל באגף המרכזי. המפעל היום בשני האגפים מסוגל לשחוט עד 50,000 עופות ביום.

לאיזור מיכסות ייצור של 12,000 טון פטימים; כושר הייצור של המשקים 18,000 טון. בשנתיים האחרונות היקף השחיטה היה כ-12,000 טון לשנה, וביחד עם החנות ומפעל הבשר המחזור הכספי של "עוף הגליל" היה כ-27 מליון דולר לשנה.

המפעל בודק כעת מספר אפשרויות של ניצול יתר למפעל, שכיום מנוצל רק חלקית. חלק מהייצור מכוון ליצוא ועם החמרת המצב הכלכלי והשפעתו על תצרוכת הפטימים בארץ נצטרך להגביר את היצוא.

בתחילת השנה עבדו במפעל כ-250 איש, רובם מקרית-שמונה וחלקם מכפרים של בני המיעוטים באיזור הקרוב אלינו. יחסי העבודה בין העובדים עצמם הם טובים, יש שיתוף פעולה ועובדה שיש עובדים עם ותק שמעל 20 שנה במפעל. מפעל "עוף הגליל" הוא חלק חשוב בתוך מערך העבודה בקרית-שמונה, היות והוא נותן פרנסה לחלק גדול מהנשים בעיר.

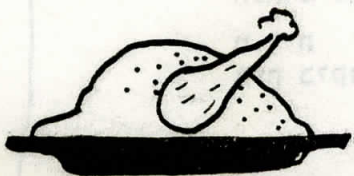
אנו עוברים עכשיו תקופה קשה במיוחד... אחרי צמצומים דרסטיים בכוח-אדם ירדנו ל-190 עובדים. בימים אלה המפעל עובד 3-4 ימים בשבוע בגלל קשיים בשיווק. המשקים מקבלים 85% בלבד מהמיכסה הקבועה, באופן כללי המשקים עובדים כיום ב-60% מכושר הייצור בלולים...

"עוף הגליל" בודק בימים אלה מספר אפשרויות של מוצרים, גידול ברברים ובע-תיד מולרדים, שיעזרו לנו בשתי מגמות עיקריות:

1. להחזיר את המשקים לתפוקה של 100%, על-מנת לנצל במקסימום את ההשקעות הגדולות שבוצעו בעבר בלולים.
2. המפעל יחזור לעבוד בתפוקה מלאה תוך ניצול מקסימלי של ההון המושקע במשחטה... כיום כבר ברור שרק מי שידאג לעצמו לשלב הנוסף של עיבוד בשר ושיווקו בארץ ובעיקר ליצוא, יגדל עופות בלולים ויפעיל משחטה בניצולת מלאה. בקרוב מאוד נערוך דיונים בהצעה של מפעל מוצרים ונצטרך לקבל החלטות ולתת תשובות למציאות המשתנה בארץ בענף הפיטום.

לן ויינטראוב - ראובן דרורי

ע: מפעלים אחרים, מתוך החוברת הנ"ל, בגליונות הנאים.

סיפור על ארוחה מסוקפת

יום ו', ליל "סדר ט"ו בשבט". יהיה או לא יהיה?
עוד לא החלטנו על עתיד סידור לקבלת-שבת - והנה סיפור לפני שבוע.

אחראי לשולחנות

סטודנט מקבל פתק בתא-הדואר שלו, אבל איך סדרן העבודה יודע אם הוא יהיה
פה לפני יום ו' בבוקר?
פנצ'ר!! הוא הגיע רק במשך היום.
מצאו סטודנטים מאוד אחראים בגישה, אבל בלי נסיון לארגן את זה. היא עובדת
עם 7 אולפניסטים ומתנדבים. היה צריך להביא כיסאות מהפאב, האולפן, מהמשרדים.
מה לעשות? אם היא יוצאת - חלק מהחבר'ה ילכו. כך היתה גישתם לעבודתם ביום ו'
(לא של כולם). לבסוף היא גייסה את אביה (בכלל לא קשור לענייני חדר-האוכל)
להביא כיסאות. תודה, הצלת אותנו.

כל מי שהיה אחראי יודע, שאי-אפשר לבדוק כל דבר שעושים אחרים.
בחדר-האוכל היה צפוף יותר מכרגיל? למה? הכנסנו 17 שולחנות במקום 16.
מה האחראית תעשה קודם - לבדוק כיסאות, כלים, אם כולם עובדים וכו'?

לא היו מספרים על השולחנות...
תודה לקולין (בן מאומץ) שהיה באולפן לפני שנה ועבד באחריות להכין את
חדר-האוכל לקבלות שבת, שראה את זה בתחילת הארוחה והלך לסדר זאת מהר.
ולבסוף - חברים, אתם כולכם שהחלטתם לא לאכול בחדר-האוכל - האם באמת לא
יכולתם להודיע לי? האם יכולתם להחליט רק ברגע האחרון? ואם רשמתם אורחים
ואתם אוכלים בבית - לא יכולתם להודיע? - זו רק חוליה בשרשרת של "ירידה"
בחברה שלנו.

נקודות למחשבה, אם פעם נקיים קבלת-שבת:

- 1) הסדרן צריך להיות בטוח מי יהיה אחראי ולתת לו חבר לעזרה בארגון. האחראי
צריך לראות את אוולין יום לפני זה.
- 2) חברים חייבים לדעת, אם לא יופיעו פעם אחת, כי לא הטריחו את עצמם להודיע,
שבשבוע אחרי זה לא יהיה להם מקום בחדר-האוכל.

=====

יש קבוצת חברים שעובדים על נושא קבלת-השבת, אבל כל-כך התרגשתי על מה
שהיה ביום ו' האחרון ולא יכולתי לחכות עם הסיפור.

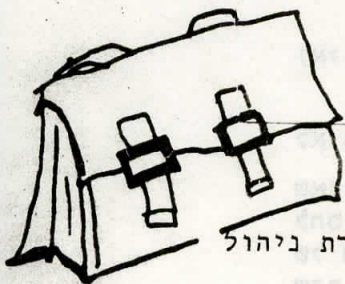
נ ט ע

נחומינו למשפחת דבולט על

מ ר ת ה א ב
בעת ביקורו אצלנו

"איפה ילדנו ילדינו?"

(דו"ח מס. 1)

פגישה ראשונה התקיימה ביום ראשון השבוע במועדון והשתתפו בה 40 חברים. לאחר הקדמה על-ידי הח"מ ולאחר תשובות למספר שאלות על צורת ניהול הפגישה, הדיון נפתח ולקחו חלק פעיל בו 17 חברים.

נשמעו דיעות מכל הגוונים, אלה שחייבו ללא היסוס את ההצעה המקורית להעביר את ילדינו מ"עמק הרולה" אל "מקיף-חצור" בכל תנאי, ועד לאלה שהתנגדו לשינוי המצב היום בכלל. צר לי שלא השתתפו יותר חברים בפגישה, כי הועלו הצעות והשגות בעניין חינוך ילדינו ובמשמעותו שכפר הנשיא, באחד הימים, יצטרך לתת את הדין עליו. אנסה, בתמצית, לציין את הנקודות העיקריות שהועלו במשך הדיון:

(א) בבית-הספר בחצור אין גמישות ואין חינוך קיבוצי. למה לנו להיכנס למסגרת כזו. אולי אפשר להנהיג שיטה שלפיה תלמיד שירצה לעבור לחצור יעשה כך, והאחרים ימשיכו בכפר בלום.

(ב) אם בכלל לעבור, באיזה גילים מדובר? הילדים שומעים את הוריהם בבית, כך שאם לא מתחילים בגיל הצעיר ביותר, האינטגרציה חייבת להיכשל.

(ג) האם ילדינו יהיו מסוגלים להתמודד עם הבעיות החדשות שיתגלו להם בהיותם בחצור. וכנגד זה, האם זה לא מובן שילדים מתרגלים מהר מאוד למצב חדש ומקבלים אותו כעובדה.

(ד) בעיית ההישגיות: האם מטרה זו שולטת בחצור והאם היא כבר קיימת בכפר בלום?

(ה) קיים משבר חינוכי קיבוצי שנים רבות, ולא רק אצלנו. כולנו אשמים, כי אם אין משמעת ומסגרת בכפר בלום, האשמה נופלת על כולנו.

(ו) ישנם מורים טובים ולא טובים בכל בית-ספר.

(ז) בעוברנו לחצור, האם הבדלים ברמה הכלכלית לא יהיו מקור להתנגשויות בלתי-רצויות?

(ח) הוצע לבדוק, אם ישנם אזורים שבהם קיים משהו דומה להצעה שעומדת לדיון בפגישה.

(ט) עברנו מאילת-השחר לכפר בלום, עכשיו מדברים על העברה לחצור. האם יהיה משהו בהמשך?

(י) אם המצב בכפר בלום כל-כך לא טוב, כפי שאנו שומעים על כל צעד ושעל, מדוע לא לנסות משהו שונה, משהו אחר. האם עלינו להמשיך בשיטה שלא הוכיחה את עצמה?

כמובן, אין אפשרות בדו"ח קצר לציין את כל הנקודות, ההערות והדיעות שהושמעו. אולם עניין אחד הודגש בצורה הרצינית ביותר על-ידי כמעט כל המשתתפים. לא יתכן שילדינו יעברו לחצור בלי הצטרפות כולם לתנועת נוער, ותוכנית לחינוך קיבוצי ערכי בבית. וכל זה ידרוש מאמץ עצום על-ידי חלק גדול מחברינו, כי תוכנית כזו מתחילה בבית המשפחה ועוברת משם למדריכים. אנו פוסחים על זה כיום, כי אנו חושבים כנראה בטעות, שבבית-ספר קיבוצי כמו ב"עמק הרולה" חינוך ערכי זהו חלק בלתי-נפרד של תוכנית הלימודים.

וכם בסוף הפגישה להמשיך בפגישות נוספות, כי - כפי שהודגש לא פעם - ישנו צורך לקיים בירורים נוספים רבים עד לסיכום והצעה לאישור האסיפה, אם בכלל. בהתאם לזה, ביום ראשון אחד בעוד מספר שבועות, כאשר אסיפה לא תתקיים, ניפגש שוב.

(איפה ילמדו ילדינו - המשך)

אני מרשה לעצמי בסוף הערה אישית. חבל מאוד שחברינו, מורים ב"עמק החולה", לא מצאו לנכון להשתתף בפגישה, אפילו לא אחד. הייתי חושב שהם היו צריכים לשמוח שאנו מתחילים לדבר באופן יסודי על בעיות ערכיות הקשורות בחינוך ילדינו ושיהיה להם משהו להוסיף לשיחה. אני מתפלל, שכאשר בוודאי ידוע להם שיש מספר לא קטן של הורים וילדים שאינם מאושרים עם המתרחש בכפר כלום, הם כנראה לא חשבו שרצוי שהם יופיעו, בכדי להביע את דעתם ולהשתתף.

לכן, להתראות כמפגש הבא
משה ב.ח.

צ ב ע י ם

ירוק - הלבלוּב על העץ

על השיח והמטפס.

ורוד ולבן - פרחי השקדיה שעולים ופורחים.

חום - האדמה לה אנו חייבים הכול

וגזע העץ המלבלב.

אדום ולבן - היינות שמסמלים את העונות.

כחול - הרקיע והמים הנובעים מצד ההר.

שחור - אבני הבזלת שנחות דומם

כבר אלפי שנים.

צהוב - השמש הזורח כל בוקר.

כל צבעי הקשת - הפרחים שפורחים

על כל עץ שבגן.

ביני יודאיקין

נר-זיכרון

כ"ג בשבט - שושנה אדלשטיין

ה ע י ר

לפעמים, כאשר אני נתקף הרהורים נוגים, שבעקבותיהם שבים ועולים בי כי-סופים לנדודים, של רצון לארוז מהר הכול נלצאת לרדוף אחר גיזת-הזהב -

אני הולך לקוסטנטינוס קוואפיס, או קוואפי, כפי שידידו הטוב א.מ. פורסטר ("המעבר להודו") היה מכנה אותנו, עת שהו יחדיו בגלות מאונס באלכסנדריה. שני אמנים גדולים, שהחברה הנויקטוריאנית הקיאה אותם מתוכה, משום שלא הש-לימה עם עצם היותם שונים, אוהבים את בני מינס. כמו רבים אחרים מצאו השניים מקלט במזרח, שידע כבר הכול ובלע כבר הכול בסבלנות וביראת כבוד, שנוצרו מי יודע ממה, אולי מהחוס.

אצל קוואפי, שרק בזמן האחרון חרג שימעו מעבר לחוג צר של מעריצים קנאים, תמצאו שירים יפהפיים, כמו "אתיקה", "בציפיה לברברים" ועוד שירים נפלאים אחרים, שירים המביעים ערגה לנערי המזרח בעלי העיניים האפלות, אותם אהב בכל המשמעויות והאופנים שתעלו על דעתכם.

אל שיר זה של קוואפי יש להתייחס כאל יין משובח. בהתחלה עליך לגלגל אותו על לשונך, לתת לבלוטות הטעם להיספג בטעמו העשיר, ורק אחר-כך לתת לו להחליק אל בני-מעריך. מקונסטנטינוס קוואפיס, איש נוגה וחכם, אני מביא לכם שיר. הקשיבו לעצתו של איש חכם:

קונסטנטינוס קוואפיס

העיר

אמרת: "אלך לארץ אחרת, אפליג בים אחר.
תמצא לי עיר שונה, טובה מזאת פי כמה
כאן כל שאעשה מועד לכשלון
כאן נמק לבי כמו בתוך הקבר.
כלום לא תקום בי רוח להתנער מן הרפיון?
בכל אשר אפנה את מקטי אני רואה
רק את החרבות המשחירות של חיי -
כאן חייתי כה הרבה שנים, כאן להבל זריתי ימי."

"לא תמצא ערים שונות, לא תפליג בים אחר -
העיר תלך בעקבותיה. תמיד תסב באותם הרחובות
הזקנה תשיג אותך בתוך אותם הרקעים
ובאותם בתים ילכין שער ראשך.
תמיד תמצא לך רק זאת העיר. אל תקנה לשוא
אין ספינה תוליכך מכאן, אין דרך.
כי כאשר כאן להבל זריתי את ימך
זרית אותם על פני האדמה כלה, על פני הימים."

ד ד ד

תרגום: יורם ברונובסקי

פינת הסרט השעועי

יש לי בשורה טובה אליכם היום.

בעקבות האירוע עם תמיר וולדימיר שקרה לפני שבוע. הוזמן תמיר לבירור במז-כירות והוברר לג, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים - שאסור להרים יד על חברים. אבל הדבר נעשה מאוחר מדי. ולדימיר סרטים בעלב ואף טען שלא היה איכפת לו המכות, רק כאב לו שקשרו אותו אחר-כך. בחבל משומש, ומיד אחר-כך הודיע על יציאתו לשנת חופש. אז ברוך שפטרנו וניגש מיד לסרט השבת הבא עלינו לטובה.

שם הסרט: דרך המלך לסין HIGH ROAD TO CHINA

בימוי: כריאן האטון

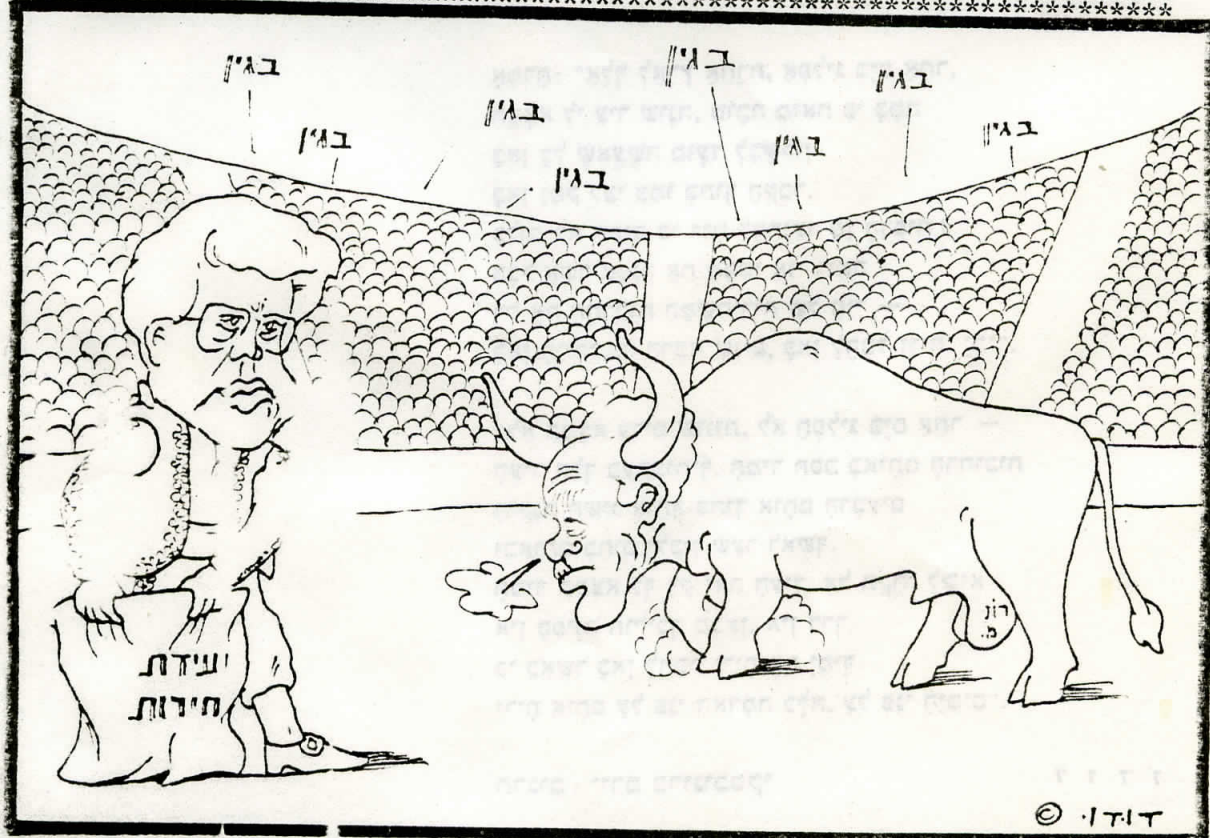
משחק: כס ארמסטרונג, טום סאלק, רוברט מורלי

בניגוד ל"רחובות לוחטים", שהיה סרט שרק איציק בן-דור לא הבין את המסר שלו והתלונן על כך באוזניי, את "דרך המלך לסין" הוא כן הבין, כי זהו סרט הרפתקאות לכל הגילים, גדוש הרפתקאות נוסח "שודדי התיבה האבודה". יש בו הומור לא כבד וגם קצת אהבה, בקיצור - הסרט ליום שישי בערב. טום סאלק מגלם טייס קרבי לשעבר, המקבל הצעה מפתה מיורשת מליונים מפונקת, נאה ומטורפת. היא מבקשת ממנו למצוא את אביו, המסתתר אי-שם בסין, תמורת 25 אלף לירות שטרלינג! מכאן הסרט הופך להרפתקה באוויר, בים וביבשה.

ועוד דבר נוסף. אני הולך לדפוק לכם את הבייבי-סיטר המתוכנן שלכם - הסרט מכיתת "מירוס".

ו. (ונציה) סרטים

נ.ב. למי שלא שם לב - הסרט ביום שישי בערב. ראו במודעות על לוח המודעות.

קו - השבוע

סמים אינם מלה גסה בכפר-הנשיא

מתמודדים בבציה כמו בקיבוצים אחרים, אך מדברים עליה בגלוי

באת שבעון רים

תמר, לעיתים זאת, אינה שוללת את האפשרות להוציא בו אי חבר משק מן הקיבוץ אם נתגלה שסרה או ראה מרגשת. כי קודם לכן יש לבצות דרך איומה של סיפולים ובידורים. כאשר למתגברים הדרך פשוטה יותר: אומרים ללכת חזרה. ידעונו הנו לחסור מתגברים כדי להגיע למקור ולחברים שמתגברים, אבל זה קשה כי צריך לשכנע לסייע לקיבוץ זה לא בדיוק מה שצריך אותם כדי שהתגבר יסכים לשתף פעולה, אני צריכה להבטיח לו תמורה כלשהי, ולכן אני מוכנה היה כאן מתגבר אחר שנחשד בשימוש בסמים וסעו כלפינו, שיש לו מידע על חברים ובני משק שמעשנים. כשישנו סיפור - סירב ואראסר דה להגיע איתו להבטיח

בכפר-הנשיא מוכנים להבטיח כי בשכבת הנעורים אין סמים. הנעיות העיקריות הן אצל צעירים מיוצאי צבא ומעלה. הסיפול בהם הוא פעילות איומה כיום, שדורשת מאיתנו עזרה מתמדה ומעקב אחרי כל אחד, גם אם הוא נמצא בשלב של סיפול מתקדם ובכסיה, אומרת תמר. שלחני חבר בסיים לסיפול נפשי. חלק מן העבודה שלנו זה להתמיד עימו בקשר ולסייע לו, לשמוע מה הצבא, לעקוב אחריו כל הזמן. רבים הישבים בכעית, כי אחרי שהאיש נשלח לסיפול, החלק שלנו נגמר.

בכפר-הנשיא מוסיפים, איפוא, להתמיד עם הנעיה, וגם אם יש חילוקי-דעות בין החברים סביב הדרך - נדבר אחד מאוחרים הכול: הליברליות שבעניקים להתבטאויות הציבוריות של החברים מעל דפי העלון וחופש הדיבור וההתייחסות לנישא עקולה אולי להתפרש כחולשה עליונה איתם שכבשים לשכור את המוסכמות, אבל את המחיר הזה מוכנים חברי הקיבוץ לשלם בחפז, והא ראינו נכונות לשיחה על כך בגלוי עם עתונאי מן החוץ.

שגובש באותה עת בכפר-הנשיא העניין שיניים וסמכויות ליועצת הסמים המקומית, שאפשרו לה לספק בנושא בצורה מרשית. לפני שנה וחצי נתקבל התקנון באסיפת הקיבוץ ברוב מוחץ. התחלנו להגיע לאנשים המשתמשים בסמים ופעלנו לפי התקנון. הייתה שיתוף איתם והתחלנו אותם על התחייבות שלא להשתמש עוד בסמים. מספר חברי וולפיו, היו, וישנם עדיין, ייבוחים. בעיקר עם בנים צעירים שמתרשמים כלפינו: יש מכורים לקפה וזה יותר גרוע מאשר לקחת פעם בחודש ארץ שלוקי כל-חשיש. היתה אפילו חברה ששתנה בעדון, כי כמו שיש חברים המכורים לסניגוריות, לשתיה העכורה כפיתית, כך יש כאלה שמכורים לסמים, ובעצם ההבדל איננו גדול כלכך, והיא טענה שמכורים יש לספל בצורה מלהנית ובביתם יותר.

תמר מיוזמת בכפר-הנשיא בבעלת מדיניות קשה ונוקשה נגבי השיפה בתופעת הסמים. לא פעם היו ביועצת סברותיה ויחסיה סוערים סביב הסאלה, איזה חבר חברת-ישיא מוכנים חברי היועצת לשלם תמורת ביעור המגע. אחד החברים התנגד לדרך הנוסחה הוא גרש אפשטיין שהוזנה, כי הדבר עלול לפגוע במיקום החברת-הנשיא של הקיבוץ. הדרך הזאת, כתב גרש בעלון המשק, כבר הובילה ליה להחליטו להתלבש על חברה אחת שהורגת במסוקים והסיפור נגמר בדברים שליליים ובלי התחייבות של ממש בבעיות הקשורות לאיתר הבחיה. גרש סבור, כי ועדת הסמים מכניסה גורמים חדשים ומסוכנות לחיי החברה של הקיבוץ. לא יכול להיות כל הצדקה לשלם בבעיות חברתיות כלשהן בקיבוץ בדרישה לאקזיביציות, דא מינו, להבריו, על הוועדה לספל בנושא כמו כל ועדה אחרת. ללא סמכויות מיוחדות, ואפילו הדבר דורש סמליות וסיכונים מסייעים - על החברה בקיבוץ לנהוג גם בנושא זה בדרך חברתית ורעיונית.

בכיוול, של נוע הסים אצלנו - עוד רעה קרובה מקיבלת, שאינה תואמת בהחיה לכפיתית.

יש חברי קיבוץ המעריכים, כי בכפר-הנשיא מגיע מספר בעשני הסמים, מכמות מוערית עד קבועה, לכ-70 עד 80 חברים. אבל תמר וולפיו אינה יודעת על יותר מכעשרה אנשים, בכללם מספר חברים שמנסים, לגנוח בסמים בין סיגורה לסניגורה. מקורות האספקה בגליל אינם שונים מאשר בשאר הקיבוצים: מתגברים שהורים בשטח, עבריינים כי העיר הגדולה הסמוכה, צפת, ותמהונים קינים ומשונים הבאים במגע עם בני המשק. גם היום בכפר-הנשיא אל מתגברים הצורכים סמים אינו שונה מן המקובל בקיבוצים אחרים: כאשר נודע בבית על מתגבר שחזק, מצידם עליו לארח את פקלאותיו ולעזוב את המשק ואנכם על רקע זה מילש מן הסיכוי כעשרה מתגברים.

בכפר-הנשיא מתמודדים בצורה ממוסדת ומסודרת עם בעיית הסמים כבר שנה שנים. אך סיפול זה ידע עליית הרהות, אי כפי שבעיריפים להתאר זאת בכפר-הנשיא - תדמית התעוררות לסירוגין. תחילה הוקמה ועדה, אלא שתפקידה של זו הצטמצם לשיחות שכנוע עם החברים שיש נוסחי הסמים. כצפר, לא הוכחה עצמה דרך מילולית זו ועדים מן הסירורים שבו למנהגם המנונה. מאוחר יותר נטלו על עצמם כמה סעירי המשק לספל בנושא באורח אישי, אך גם כאן היו התוצאות מוגבלות. עובדה בקיבוץ התקדמו מסיבות חברה שבמהלכן, כמו שמתאר אחד החברים, עברו הבלים מיד ליד לפי הסיכנה תפוסת-הראש. אנהו איננו קיבוץ מכור לסמים. אומר איתו חבר, אבל מפעם לפעם היו מסיבות כאלה.

לפני שלוש שנים הוכנסה גם התק"ס לעני הקטרה, לאחר שברובנו 10 בתל-אביב הוקמה מחלקה מיוחדת לטיפול בבעיה. תכנון הסמים

לפי מספר האסיפות שהוקדשו לנושא וכמות המכתבים וההתחייבויות החברים מעל דפי עלון הקיבוץ, אפשר היה להשגב שהבנו כפר-הנשיא ובניו עוברים בהכונתם מעיסוק סיגוריות לעיסוק סמים. אבל מי שמכירים היטב את הקיבוץ הגלילי הזה נמיהם להרגיש, כי אם תושב היה עשה כאן כותרות גדולות כלכך, אין זה אלא מפני שכפר-הנשיא יש הופשיטו כמעט מחלט - אולי בגלל אופיו האנגלורסקי של הקיבוץ. היברים נאמרים בגלוי והיירכות על הרורים שיש לספל בתופעה אינו כתגול בהדרה-הדרים, בלחשים ובשמיעות, כמו בקיבוצים רבים אחרים.

אם כפר-הנשיא וסמיו הגענו בעקבות סדרת מאמרים ומכתבי חברים, שפרסמו בעלון הקיבוץ והצביעו על ריכוז אקטוארי בין המכתבים ובין הסיפולים ביחסם לנגע. כבר לפני מספר שנים התקבלה בקיבוץ החלטה הרשמית, שלחצר המשק לא יוכנסו סמים והשימוש בהם בכל דרך נזירה אסורה. עד כאן יש קונצנוס מחלט, גם אם היו מה וסם חברים, צעדים בעיקר, כסובן, שכתבו נודיע, נאמר עליהם, אפילו. פעם, ביוכל, לתפוסק-הראש באיזו מסיבה קונסנה.

אומרת תמר וולפיו (44), מורה ביכשרתה ומרבות ועדת הסמים בכפר-הנשיא זה דתי בניה: מסיבה יצא לנו שם מאוחר ובתנועה, שסמים יכולים להגנו אצלנו. בהרבה קיבוצים משתלטים סמים, קלים כסובן, ואינו חושבת שכפר-הנשיא התופעה הורגת מן הסימרים המקובלים בתנועה הקיבוצית. גם אם שררה הסים בתק"ס, המכירים היטב את היקפה של הבעיה בקיבוצים אחרים, מאמרים שכתבה זו בכפר-הנשיא הוא קיבוץ ככל הקיבוצים, אולי רבים קישרו בין בוצאם האנגלורסקי של מרבית החברים לבין ההתפשטות,

המאמר הנ"ל, שהוא חיובי בעיקרו, התפרסם בידיעה ובאישור של מוסדות המשק. אנו מתלבטים בבעיית הפרסומים נהציטונטים הלא מאושרים.

אין לנו כל כוונה להגביל את ההתבטאות החופשית של החברים בנושאים פנימיים או כלליים (מעבר לתכתיבי "לשון הרע"), אבל אנחנו שוקלים הגבלת התפוצה של העלון, כדי להקטין את ממדי ההדלפות מ"דברי הכפר", שהוא עלון "פנימי בהחלט" לפי הגדרתו.

כל מי שדש לו השגות או הצעות בנדרן יפנה נא אלינו.

המערכת

ש ל נ ו י ל י מ ב מ ר פ א ה

קבלה אצל הרופא

15.30-13.30	יום א'	בשעות
18.00-16.00	יום ד'	"
14.30-12.30	יום ו'	"

קבלה אצל האחיות

עם הרופא

15.30-13.30

18.00-16.00

14.30-12.30

קבלת קהל

09.00-08.30
12.30-11.00
09.00-07.30
12.30-11.00
18.30-18.00
09.00-08.30
12.30-11.00
18.30-18.00
12.30-9.30
09.00-08.30
12.30-11.00
18.30-18.00
09.00-07.30
12.30-11.00

10.00-09.30

בריקות

08.30-07.30

08.30-07.30

08.30-07.30

יום א'

יום ב'

יום ג'

יום ד'

יום ה'

יום ו'

שבת

תחבורה

אנו מזכירים לחברים שכל הבקשות לתחבורה נרשמות ע"י בטע, כל מי שמסדר תחבורה בלי אישור מראש של המרפאה, יחוייב עבור הנסיעה.

צוות המרפאה

מחסור רוקחים חמור בצפון

סבל רב נגרם לאלפי מבוגרי קופ"ח הכללית באזור הגליל בחודש האחרון. בבתי המרקחת שבחצור הגלילית, ק. שמונה, כפר מרד, ובבתי המרקחת של מרפאת השכונות בסביריה עלית, חו שיבושים חמורים כתוצאה ממחסור ברוקחים. כשהרוקחים חולים, או נעדרים מסיבות אחרות, אין להם מחליפים. קיימת מצוקת רוקחים באזור - לא רק אצלנו, גם בתל אביב המצב קשה. אומר מנהל מחוז הצפון של קופ"ח כללית שלום אלרני, ממבקש להדגיש: "נכון שנגרם סבל רב למבוטחיו באזור, אך לאננו להקל על מצוקת חולים כרוניים וקשישים. באזור חסרים 4 רוקחים, רוב הרוקחים הקיימים הם בני מיעוטים וחיות מעדיפים רבים מהם לפנות לסקטור הפרטי. כתוצאה מהפיתוח הגדול של רוקחים עצמאיים."

המרפאה תמשיך, כמוכר, לדאוג לחלוקת התרופות הדרושות, לפעמים צריך לחכות להן כמעט סבלנות.

לקראת האסיפה

ברצוני להתחיל בנוהג חדש של פרוט סעיפי האסיפה הקרובה בצורה זו של דף לחבר שיקרא: לקראת האסיפה.

הסעיפים שיועלו באסיפה הקרובה הינם:

1. בחירות לוועדות

מרכזת ועדת בריאות - איליין א'.

מרכזת ועדת שיכון - אביבה ג'

חברי ועדת כח-אדם - בוב ו', בני פ', חנה מ', אוולין וו'.

סדרנית עבודה - עמליה נ'.

2. קריאת מרכז השרותים החדש ע"ש יוסקה הבינוביץ ז"ל

יוסקה רבינוביץ היה סגן מנהל הבניה הכפרית במשרד השיכון ובתוקף תפקידו זה היה אחראי על הבניה בקיבוצים. הקשר אתנו החל מתחילת הקמת הקבוץ בהשתדלותו למען הבניה אצלינו ובמוערבותו בכל שלביה, כולל חדר האוכל. המבצע האחרון שלו היה בבנית מרכז השרותים ובהשפעתו קבלנו את תמיכת משרד השכון לבניה זו. מוצע ע"י גורמים תנועתיים לקרא למרכז על שמו ולהיות בכך אחד המפעלים לזכרו. הנושא יוסבר באסיפה ע"י מיכאל דוארי.

3. נושא חו"ל

הצעת המזכירות היא לאפשר לקבוצות של 7 ומעלה לנסוע לחו"ל. יחד עם זאת, תופנה קריאה אל החברים להמנע מנסיעות עד כמה שאפשר, גם אם זכותם לכך. בדרכים אלו מבקשים להגיע לסכום שנתי שלא יעלה על 35 אלף דולרים לכולם. המצב כרגע הוא, שאם כל החברים מקבוצה 7 ומעלה יסעו וילקחו בחשבון כל הנסיעות שכבר נעשו או שהיו בתכנון מתקדם, תהיה העלות כסכום שצינתי לעיל. הבעיה היא, שידוע שמספר חברים מחליטים באמצע השנה על נסיעה בשל צורך דוחק ואז עלול הסכום לעלות. מכאן נובעת הפניה אל החברים הזכאים לוותר במידת האפשר על היציאה השנה.

רשמה: יעל ש'.

דו"ח משיבת המזכירות המיוחדת מיום 27.1.86

נכחו: יעל ש', ג'וני פ', שוש ס', גדי ע', עפרה מ', דודו פ', מיכאל ד'.
נעדרו: יצחק ע', ישראל א'.
השתתפו: בקי א', אריק א', אוסי א', ריני כ', מיכאל כ', משה ב"ח, אנג'י ק'
איזק פ', אירית ב"ח, וג'קי ע' - ו' הנצחה.

1. ענייני קבורה

אביו של דוד ד' נפטר והוא לא היה יהודי.
בקי א' העלתה בקשה לסדר חלקה מיוחדת בתוך בית הקברות שבה יקברו לא יהודים.
היה דיון שבמהלכו נסו למצוא פשרה שתספק את שני הצדדים, אך ללא הצלחה.
לבסוף הוחלט לקבור את הנפטר במקום המיועד הרגיל בבית הקברות שלנו.

דו"ח משיבת ועדת התחבורה מיום 2.1.86

נכחו: אמנון ה', איזי ד', נחמן כ', עמליה נ' אודי א', אילן ה'.
מוזמנים: הרי ל', איתמר ע'.

1. הועדה החליטה לא להעתר לבקשתם של ענף הפרדס והאבוקדו דרוז לרכב נוסף בתקופת העונה הבוערת. הוחלט שלקראת עונת הקטיפה הבאה יתקיים דיון בועדה לגבי צורכי הרכב של הענפים הנ"ל.
2. הועדה דנה בתוכנית החלפת רכב תשמ"ו. לאחר דיון מעמיק ובהתחשב במצב הכלכלי היום, הוחלט להמליץ לוועדת המשק על החלפת פורד כחול (פרדס) 83 בגלל מצבו הטכני הירוד. כמו כן, הוחלט להמליץ להחליף את הסוברו החום 84 בהתאם למצבו הטכני בעתיד. זאת בשל כמות הקילומטרים הרבים שהרכב ביצע.
3. עקב ריבוי החוגים אה"צ, נהג תורן והחברים מתבקשים לעיין בשינויים היומיים כמועדי הנסיעה של נהג תורן.
4. התקיים דיון על כך שנחמן כ' אינו מודיע לסדרן התחבורה על הנסיעות שלו, דבר המקשה על הסדרן לשלב נסיעותיו של נחמן עם צורכי הסידור. הוחלט כי על נחמן לדווח לסדרן על כל נסיעותיו.
5. נמסר לוועדה על כך שבזמן האחרון נראו ילדים משחקים בכלי הרכב שלנו החונים במגרש החניה. עקב הסכנה הבטיחותית הרבה, החליטה הועדה לדרוש מכל הנהגים לנעול את הרכב בגמר השימוש.

דו"ח משיבת ועדת התחבורה מיום 2.1.86

נכחו: אמנון ה', נחמן כ', עמליה נ'.
מוזמין: רוי ב'.

1. הועדה החליטה להמליץ לוועדת המשק לרכוש פולסווגן מיני-בוס דיזל במקום הפורד הכחול 83, כאשר הפורד הלבן 55 ימסר לפרדס והפולסווגן החדש ימסר לחולה.

רשם: אמנון ה'.

One day this week I went to visit the new

factory [especially Mrs. Resnik, who says that I have "a good eye" for finding defects, and who tried to persuade me to come and work there!].

but it appears that I was a bit premature, as the factory (foundry and offices plus 60 workers) are only moving over at the end of the week. The whole move will be completed by the middle of February.

On Friday night we are entertaining a group of distinguished visitors, M.P.'s from Australia. Anyone interested in chatting to them is invited to the Moadon at about 20.30.

Welcome home to Mrs. Solomon. Perhaps you would like to tell us about your journey in P.P.? (By the way, any of you who would like to send in views, ideas, even recipes, are welcome to do so!)

Mirit Koenigis, Angi's little girl, has found an original way to save New Shekels. She swallows them, - without ill-effects, apparently...

Shosh Solomon has terminated her career in the kindergarten, after 16 years. I remember working with her when I was a "gannenet", and that is certainly a good few years ago.

We may be starting a new experiment in the chicken-houses, because of the low price of chickens, and that is mallards and/or berber-hens. You will remember that there was talk of turkeys some time ago, but apparently that is not suitable for us.

The tall fellow walking around wearing a different woollen cap every day, who looks like Yannai Collet, is actually Dov, who decided to shave off beard, hair and eyebrows. Zu Gesund!

Our youngsters are really doing well at Basket Ball. On the 4th of February our team (which includes young players from Rosh Pinah and Chatzor) is competing in the national finals!

Dave Levy is back home at last - we hope for good. Frank W. can already be seen strolling on the path near his house. Yochanan is back in Rambam, undergoing tests.

Our deepest sympathy to Mrs. Devolt, to Dave and all the family, at the sudden death of the head of the family, during his visit here.

I N G E

HAPPY BIRTHDAY

- 2.2. Lital Amar
- 3.2. Miranda Strubel
Hilda Barak
Inbar Harman (granddaughter Rifkind)
- 4.2. Bob Vigneaux
- 5.2. Ruti Lifshitz
Aya Farchi (granddaughter Waterman)
- 6.2. Elaine Easton
Tal Peck
- 7.2. Yonatan Press
- 8.2. Alex Winkler
Liron Glick
Nofar Cohen (granddaughter Marks)
Or-Moshe Farchi (grandson Waterman)

HAPPY ANNIVERSARY

- 6.2. Hilary & Yoppi Aptroot

